

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Vi kan selvfølgelig godt gå tilbage i protokollen, men jeg tror ikke, jeg har brugt udtrykket afgørende. Og hvis jeg har brugt det, så er det ikke i den betydning, at de skulle have flertal i bestyrelsen. Når jeg har problematiseret spørgsmålet om paritetskravet eller -princippet, som der afviges fra – jeg tror, det er det, der spørges til her – så er det jo ud fra den betragtning, at jeg mener, det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter er repræsenteret i bestyrelsen for at sikre, at der selvfølgelig er en kontakt til verden omkring bestyrelsen.

Men jeg mener, at der er en meget stor forskel på at sige, at der i en bestyrelse er repræsentanter udefra, og så at der er et eksternt flertal, der sidder i den bestyrelse. Det er to vidt forskellige ting i min optik. Og fra Enhedslistens synspunkt har det været et brud med det, som vi synes er det gode ved uddannelsesdemokratiet og har været det igennem mange år, ved at man har etableret eksternt flertal. Vi er meget bekymrede over den udvikling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere ordførere. Så er det ministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak for den meget brede opbakning til forslaget. Jeg vil berøre nogle af de fire-fem spørgsmål af politisk art, som forskellige ordførere har rejst.

Først til hr. Carsten Hansen, som var glad for, at politikere og tillidsrepræsentanter fortsat kan sidde i bestyrelserne. Jeg er også glad for det, men i modsætning til hr. Carsten Hansen vil jeg altså personligt fraråde det. Det er unødvendigt og ikke tilrådeligt, at tillidsrepræsentanter har den dobbeltrolle, at de både skal repræsentere deres kolleger og samtidig være ledelse for deres kolleger. Det kan der komme meget sorg ud af, og det vil jeg fraråde – men det er tilladt.

Jeg synes også, at det kan gå for vidt, hvis Folketingets medlemmer i stort tal sidder på forskellige institutioner og sidder i deres grupper og skal give råd om ting, som de er inderligt inhabile i. Men vi har ikke ønsket den diskussion, og derfor er der også på det punkt frit slag. Men når hr. Carsten Hansen udtrykker sin glæde, så vil jeg bare sige: O.k., jeg er også glad, men jeg synes ikke, at man skal benytte sig af den ret, som han er glad for er bevaret.

Så kan jeg helt bekræfte det, hr. Carsten Hansen spurgte om vedrørende social- og sundhedsuddannelsernes bestyrelser. Det er jo sådan, at SOSU-skolerne hidtil ikke har haft bestyrelser. Der har i hvert amt været en fælles bestyrelse for alle skolerne, og den har bestået af amtskommunalt og kommunalt udpegede medlemmer, og der har ikke været noget paritetsprincip.

Lovforslaget, der ligger nu, bygger på, at SOSU-skolerne skal have den samme bestyrelsesmodel som de øvrige institutioner for erhvervsrettet uddannelse og herunder også krav om paritet med hensyn til arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentation. Jeg tror, hr. Carsten Hansen og jeg er enige om, at dermed bliver SOSU-skolernes status så meget lig erhvervsskolernes, at det bør føre til videre overvejelser i fremtiden, og det vil jeg gerne bekræfte.

Så var der spørgsmål om folkeoplysningen og VUC'erne. Jeg har skrevet et brev til VUC'erne, hvor jeg har gjort opmærksom på, at det kan være en god idé at give de lokale folkeoplysende organisationer plads i bestyrelserne. Så langt er jeg gået; jeg har ikke skrevet, at man skal gøre det, det er lettere sagt end gjort at opstille en sådan regel.

Så er både SF og Enhedslisten tilhængere af, at der skal være to medarbejderrepræsentanter med stemmeret og to elever med stemmeret i alle bestyrelser. Fru Tina Nedergaard har allerede forklaret, at hvis man f.eks. vælger den lille bestyrelse på seks medlemmer og har to elever med stemmeret og to lærere med stemmeret, så bliver det altså ikke særlig sjovt at være eksternt medlem af denne bestyrelse.

Vi går i regeringen og regeringspartierne varmt ind for, at der skal være eksternt flertal. Jeg har en personlig oplevelse, som gør, at jeg er helt sikker på, at det er det rigtige. Jeg var nemlig lærer på Askov Højskole, som havde en bestyrelse, der blev udpeget af medarbejderne, og da der opstod en konflikt omkring 1970, så havde det nær kostet skolen livet, fordi man ikke kunne løse konflikten. Medarbejderne, som jo selvfølgelig var en del af problemet, udpegede ekstra medlemmer af bestyrelsen, og det skabte en meget bitter strid, som der er skrevet bøger om. Dengang tror jeg, vi var mange, der lærte, at man skal i bestyrelser for frie skoler så vel som alle andre skoler have et flertal af udefrakommende.

Når der er to elever, skyldes det jo, at eleverne skifter lidt mere end de øvrige medlemmer, og der kan være brug for at køre en elev ind. Det